

Informe

Salt i Olot, els municipis catalans que més impostos destinen a habitatge

Només 1 de cada 4 euros recaptats es dedica a polítiques habitacionals a Catalunya, segons un estudi de les càtedres de la UPF d'APCE i de Tecnocasa

ACN
Salt

Un de cada quatre euros que es recapten amb impostos vinculats a l'habitatge es van reinvertir en polítiques habitacionals el 2023. Així ho denuncia un informe conjunt de les càtedres de la UPF d'APCE i de Tecnocasa que es va presentar ahir. Els autors de l'estudi, basat en municipis de més de 25.000 habitants, recorden que Espanya es troba entre els països amb impostos més elevats en l'habitatge de propietat i que, en canvi, inverteix un terç de la mitjana de la Unió Europea en polítiques d'habitatge. Sant Cugat, Sitges i Esplugues són els municipis que menys diners destinen a aquestes polítiques amb relació al que reben mentre que Salt, Olot i Santa Coloma de Gramenet són els que tenen una proporció més alta entre recaptació i inversió.

L'informe quantifica en 5.000 milions d'euros per 14 tributs i impostos relacionats amb l'habitatge durant el 2023 a Catalunya i ho compara amb la despesa efectiva en polítiques d'habitatge que «tan sols» va superar els 1.500 milions d'euros, un 25% del total. La proporció entre els recursos recaptats i invertits s'ha incrementat en els últims anys per l'efecte dels fons Next Generation en els últims anys i el 2019 era de gairebé el 16%.

«Des de les administracions públiques diuen que l'habitatge és molt important, però quan vas a buscar a les línies pressupostàries on diu que li toca no hi ha gairebé res», va afirmar José García Mon-

Promoció d'habitatges en construcció.

talvo, catedràtic d'Economia de la UPF i director de la càtedra Tecnocasa – Universitat Pompeu Fabra, que va assenyalar que hi ha països com França, Països Baixos o Finlàndia que gasten 10 vegades més en aquestes partides.

Despesa del 22%

Els municipis van destinar a habitatge de mitjana una despesa del 22% del recaptat, mentre que per part de la Generalitat va ser un 13% i de l'Estat, un 168%. Els autors de l'estudi van matisar la dada estatal tot recordant que molts dels tributs estatals es recapten també en l'àmbit autonòmic i insistint en l'efecte a l'alça que han tingut els

L'estudi mostra una diferència per renda clara entre els que més reinverteixen i els que menys

fons europeus. «Dir que l'habitatge és el cinquè pilar de l'estat del benestar no es demostra ni amb discursos ni amb regulació sinó amb recursos i fent inversió en una política d'habitatge estable i sostinguda en el temps», va afirmar Josep Maria Raya, catedràtic d'Economia Aplicada de la UPF i

director de la Càtedra APCE – UPF.

A Espanya, només l'1,13% del parc total d'habitatge es dedica a lloguer social, unes xifres molt per sota de la mitjana de l'OCDE (7,75%) i a gran distància de països com Dinamarca (21,2%), Àustria (23,6%) o Països Baixos (37,7%). En canvi, en comparació amb altres països Espanya té una càrrega més elevada en adquisició, tinença i transmissió d'habitatges, amb un tipus marginal efectiu d'un 30,3%, enfront del 9,7 de l'OCDE i del 6,5% de la UE.

Un altre problema que van assenyalar és la poca elasticitat de l'oferta en comparació amb la resta d'Europa que fa que «quan els

preus de l'habitatge pugin molt» – com ho han fet recentment – l'oferta reacciona «molt poc».

Pressió fiscal

D'altra banda, l'informe xifra la pressió fiscal i la inversió dedicada també per municipis i conclou que Sant Cugat (9,01%), Sitges (12,3%) i Esplugues de Llobregat (14,3%) són els municipis que menys diners destinen a habitatge amb relació al que recapten. A l'extrem contrari hi ha, Salt, que reverteix a polítiques d'habitatge un 43,9% del que recapta. A continuació hi ha localitats com Olot (36,73%), Santa Coloma de Gramenet (35,97%), Manresa (34,84%) i Ripolllet (33,04%).

L'estudi mostra una diferència per renda clara entre els que més reinverteixen i els que menys. «Si el percentatge és més reduït és perquè el denominador és més alt i estàs recaptant més i si recaptes més és perquè el preu és més alt i és un municipi més ric», va detallar Raya.

D'altra banda, l'estudi mostra que Barcelona representa el 42,3% del total que recapta la Generalitat per habitatge a Catalunya. L'estudi també denuncia que molts dels municipis amb taxes urbanístiques més elevades no demostren una millor gestió en el servei prestat, com ara en el cas de la taxa per llicència urbanística, en la qual «gairebé mai» es compleix el termini de 3 mesos que marca la llei.

Al seu torn, el president d'APCE Catalunya, Xavier Vilajoana, va assegurar que les administracions tenen a la seva mà la possibilitat de facilitar l'accés a l'habitatge de forma immediata reduint els impostos, que representen un 30% del seu cost, i també permetent als municipis invertir el superàvit dels pressupostos municipals, revertint una restricció imposada pel PP.

Els autors de l'estudi han assenyalat altres incongruències normatives com ara que l'habitatge de protecció social de lloguer estigui «més gravat» que el de venda i també han demanat eliminar els gravàmens de l'Impost de Transmissions Patrimonials a joves amb pocs recursos i els impostos a la construcció d'habitatge social. ■

Marc Martí Font